

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Vulcănești (jud.C.Cașcaval)

Instanța de apel: Curtea de Cahul (jud.Eni Gh., Bondarenco N., Movilă V,)

Dosarul nr. 2ra-1151/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,
în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Novac
Iuliana Oprea
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Berbec Vitalie împotriva deciziei din 31 octombrie 2013 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 27 februarie 2013 a judecătoriei Vulcănești, mun.Chișinău, adoptate în cauza civilă la cererea lui Berbec Vitalie împotriva ÎM”Apă Canal Vulcănești” privind încasarea salariului, încasarea indemnizației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, încasarea ajutorului material la concediu, penalității de întârziere, compensarea cheltuielilor de deplasare și repararea prejudiciului moral

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărârea din 27 februarie 2013 a judecătoriei Vulcănești, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a lui Berbec Vitalie împotriva ÎM”Apă Canal Vulcănești” privind încasarea salariului, încasarea indemnizației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, încasarea ajutorului material la concediu, penalității de întârziere, compensarea cheltuielilor de deplasare, repararea prejudiciului moral și încasat de la pîrît în beneficiul reclamantului salariul în sumă de 7967,34 lei, compensația pentru concediul nefolosit în sumă de 5678,34 lei și penalitate în sumă de 6015,24 lei.
2. Prin decizia din 31 octombrie 2013 a Curții de Apel Cahul, a fost admis parțial apelul lui Berbec Vitalie și s-a casat încheierea judecătoriei Vulcănești din data de 27.02.2013 privind corectarea greșelilor de calcul din hotărârea judecătoriei Vulcănești din data de 27.02.2013. S-a modificat hotărârea judecătoriei Vulcănești din data de 27.02.2013 modificînd cuantumul despăgubirilor materiale adjudecate de la ÎM”Apă Canal Vulcănești” în beneficiul lui Berbec Vitalie prin majorarea acestuia de la suma de 9647,01 lei la 20977,48 lei. În rest a fost menținută hotărârea judecătorească Vulcănești din data de 27.02.2013. S-a mai încasat de la ÎM”Apă Canal Vulcănești” taxa de stat în sumă de 254,93 lei.

3. La data de 21 ianuarie 2014, Berbec Vitalie a depus recurs împotriva deciziei din data de 31.10.2013 a Curții de Apel Cahul și hotărîrii din data de 27.02.2013 a judecătoriei Vulcănești, solicitînd casarea acestora în partea în care s-a respins cererea recurentului în încasarea ajutorului material pentru concediul nefolosit și cheltuielilor de deplasare, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să se încaseze de la ÎM”Apă Canal Vulcănești” ajutorul material pentru concediul nefolosit în sumă de 11356,68 lei pentru două concedii, cheltuielile de deplasare în sumă de 3602 lei și penalitatea de 0,1% pentru fiecare zi de întîrziere din sumele adjudecare.
4. În motivarea recursului, Berbec Vitalie a indicat că, tatăl său - Berbec Gheorghe a activat în funcție de director al ÎM”Apă Canal Vulcănești” pînă la data de 02.05.2009, cînd a decedat. Mai indică recurentul că, în legătură cu decesul tatălui său, întreprinderea ”Apă Canal Vulcănești” urma să-i achite salariul și alte plăți în volum deplin soției defunctului sau copiilor.
5. A mai indicat recurentul că, s-a adresat de mai multe ori angajatorului în vederea achitării salariului, cheltuielilor de deplasare, indemnizația și alte plăți, dar i s-a refuzat.
6. Consideră recurentul că, instanța de judecată greșit a calculat termenul pentru care a fost reținut salariu în mărime de 396 zile din data de 14.12.2011 pînă la data de 13.01.2013.
7. Mai mult decît atît, instanța de judecată nu și-a argumentat poziția referitor la începerea curgerii termenului din data de 14.12.2011, dar, conform prevederilor legale – art.143 Codul muncii, acest termen urma să fie calculat de la data eliberării din funcție – 04.05.2009.
8. În conformitate cu dispoziția Primăriei nr.41, contractul individual de muncă cu Berbec Gheorghe a încetat în legătură cu decesul acestuia la data de 04.05.2009. Astfel, consideră recurentul că, anume din data respectivă urma să se calculeze începutul termenului pentru care urmează a se calcula penalitatea pentru neachitarea sumele datorate.
9. De asemenea indică recurentul că, instanța de judecată greșit a calculat și ziua cînd se finalizează acest termen – 13.01.2013, indicînd că, acest termen a fost menționat în cererea de chemare în judecată. Dar, indică recurentul că, această dată a fost indicată ca reprezentînd o presupunere a termenului limită a judecării cauzei. În ședințele de judecată ulterioare, recurentul a indicat, verbal, alt termen corespunzător zilei ședinței de judecată.
10. Consideră recurentul că, instanța de judecată neîntemeiat a respins cerința referitor la încasarea sub formă de ajutor material în mărime de două ajutoare materiale pentru concediu în sumă de 11356,68 lei, care este prevăzut de Codul muncii. Mai mult că, acest fapt a fost indicat și în contractul individual de muncă.
11. A mai indicat recurentul că, instanța incorect a făcut trimitere la prevederile art.165/1 Codul muncii indicînd despre dreptul angajatorului de a achita ajutorul material pentru concediul anual nefolosit, deoarece articolul citat face trimitere și la contractul colectiv de muncă, care prevedea expres achitarea ajutorului material în mărime de două salarii de funcție.
12. A mai indicat recurentul că, instanța de judecată de asemenea neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor pentru deplasări în formă de costul biletelor pentru

- deplasarea în or.Moscova în sumă de 3602 lei, unde defunctul s-a deplasat la seminar în legătură cu activitatea întreprinderii și faptul că, defunctul a fost delegat, consideră recurentul că, a prezentat probe la materialele dosarului.
13. Consideră recurentul ilegală decizia Curții de Apel Cahul în partea în care a fost lăsată în vigoare hotărîrea din data de 27.02.2013 a judecătoriei Vulcănești și consideră greșită afirmația cum că, achitarea ajutorului material pentru concediul anual neplătit este un drept al angajatorului și nu o obligație a acestuia, dar instanța de apel nu a atras atenția la contractul colectiv de muncă în care este stabilită expres această prevedere. De asemenea indică recurentul că, instanța de apel nu a făcut distincție între aplicarea prevederilor art.165/1 Cod muncii atunci cînd este vorba de acordarea ajutorului la concediu, și, acordarea acestuia la cererea persoanei în oricare altă perioadă.
 14. Astfel, ambele instanțe au comis erori în aplicarea prevederilor enumerate, ori ajutorul material putea fi acordat la concediu sau la cererea angajatului în oricare altă perioadă a anului conform prevederilor contractului colectiv de muncă.
 15. Consideră recurentul că, instanța de fond și apel au aplicat eronat normele Codului muncii.
 16. Intimatul nu a depus referință la cererea de recurs.
 17. Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
 18. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
 19. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
 20. Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs recurentul indică precum că, încălcarea s-a comis prin aprecierea eronată a prevederilor art.165/1 Codul muncii, și drept circumstanțe indică

posibilitatea acordării ajutorului pentru concediu anual nefolosit și în baza contractului individual de muncă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar, or dreptul angajatorului de acordarea a ajutorului material în baza cererii angajatului, în baza contractului colectiv de muncă este de asemenea o posibilitate(drept) al angajatorului și nu o obligație a acestuia.

21. Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Berbec Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
22. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Berbec Vitalie împotriva deciziei din data de 31 octombrie 2013 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 27 februarie 2013 a judecătoriei Vulcănești, mun.Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală